

GALERIJ AYMON

Van Iseghemlaan - Europacentrum

OOSTENDE

Van 3 tot 22 maart 1972

Tentoonstelling JAN HEUNINCKX

Aantrekkelijk voor iedereen en toch artistiek verantwoord, begrijpelijk voor iedereen en toch bedendaags gezien, vertrouwd voor iedereen en toch persoonlijk gekreëerd: ziedaar het uitzonderlijke van Jan Heuninckx's werk.

Of hij nu in edelle lakverven landschappen, bloemen en fantastische wezens schildert of diezelfde onderwerpen in uitvloeiende inkt tekent, telkens zijn wij, na de bewondering om de kracht van de uitbeelding, de pracht van het kleurspel en de ruimte van de visie, verwonderd om de gedurfde, moderne en eigengereide wijze waarop dit alles vorm kreeg.

Uiteraard experimenteert Jan Heuninckx veel en graag, maar naast een gezonde geest en een frisse kijk, een rijke fantasie en een dichtelijk aanvoelen, beschikt hij tevens over een technische virtuositeit die hem toelaat alles wat het toeval schenkt, aan ten wonden en te vervolmaken tot gedegen scheppingen, die in hun poëtische of hallucinante sfeer zowel de verrukte liefhebber als de meest kritische toeschouwer weten aan te spreken.

ANTON VLASKOP

Zonder ernstige bezwaren te maken, kan iedereen aanvaarden dat een kunstenaar zijn co-existensieërvaring beleeft in termen van afbeeldingsconcepten, die op hun beurt functie zijn van de uitdrucksingsmogelijkheden van een vertrouwd medium. Nochtans, ook de inversie van dit proces kan zich voordoen en is kunstfilosofisch even valabel. Waarschijnlijk ligt dit omgekeerde proces aan de basis van de kunst van Jan Heuninckx en verloopt het dan als volgt: de kunstenaar beleeft primair het uitdrucksingsgehalte van het medium, dat oorspronkelijk uitgroeit tot afbeeldingsconcepten, die dan op hun beurt functie worden van de mens-wereld-ervaring van de kunstenaar.

Hoe dan ook, de mediumbeleving domineert het werk van Jan Heuninckx.

JOHAN WOUTERS

Opvallend is bij hem, ik zou bijna durven zeggen in artistieke zin, de gestroomlijndheid van zijn werken. Daar is geen enkel element bij waar iets stuntelig in zit, daar is werkelijk de noodzakelijkheid geschapen voor iemand die technisch als een verrijnde machine kan werken, om zijn inspiratie ten volle uit te leven. Niets is voor hem te moeilijk. En waar hij dan experimenteert, waar hij steeds nieuwe technieken aanvat, dan staat deze techniek, ook zonder dat hij daar ten volle bewust van is, ten dienste van een zeer rijke, afwisselende, diep uit het hart komende inspiratie.

DR. HERMAN TULLEKEN

We zijn gelukkig kennis te hebben gemaakt met een GROOT mens en een GROOT kunstenaar...

In zijn openingswoord verwees de heer Herman Tulleken naar de magistrale toespraak welke Paul Hardy hield bij de expositie van Jan Heuninckx te Affligem. Hij zou er de werken van de kunstenaar hebben ingedeeld volgens vier grote thema's: schilderijen rond het element «boom», waarvoor Jan Heuninckx een reeks typische technieken ontwikkelde; hallucinante voorstellingen van ongedefinieerde wezens, die inzake vormgeving aan Jeroen Bosch doen denken en die als het ware gegroeid zijn uit de grillige reactie van de verfmaterie zelf; surrealistische werken, waarin de nijpende problemen van de tijd worden verwerkt en tenslotte landschappen en stillevens, die charmeren door de nieuwe technische behandeling.

Spreker noemde de schilder achtereenvolgens: een dichter, die nu eens ontroefd wordt door de schoonheid van de dingen rondom ons, dan weer getroffen door de gruwelen van onze moderne wereld; een geëngageerde,, die stelling neemt tegenover deze gruwelen, waartegen hij zich als het ware verdedigen wil; een surrealist, die de dingen in zich opneemt en weergeeft wat hij achter en boven de realiteit van elke dag ziet.

En toch is en blijft Jan Heuninckx een schilder, die mede door de veelheid van zijn technieken en de diversiteit van zijn onderwerpen, niet zo maar te klasseren is.

Hij heeft inzicht in alles, en weet dat inzicht blijkbaar zonder nadenken, zonder doeken, heel spontaan en oprecht mede te delen... met de hem eigen techniek. Aldus scheidt hij uiterst gaaf werk, werk dat AF is.

En hij maakt de toeschouwer gelukkig, omdat hij er als geen ander in slaagt ons «het onzegbare» in de dingen mee te delen en «het ongeziene» in de realiteit duidelijk te maken.

Geen liefhebber van ware kunst mag voor een confrontatie met het oeuvre van Jan Heuninckx verstek laten gaan.

MARCEL VAN LAUWE

Zo zou ik hier willen verwijzen naar de hallucinante taferelen. Ze zijn voor ons geen weergave van hoe hij de diepaangrijpende dingen uit de kosmos, de samenleving ziet en aanvoelt, maar zijn als meesterlijk geslepen brilglazen, waardoor hij ons de kans laat te kijken, en ons de gelegenheid biedt de dingen te zien zoals wij ze misschien nog nimmer zagen - dingen te zien die ons tot op heden misschien ontgaan zijn.

WIM ROELS